

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (gy. e.)

Cím: Rózsadomb

Forrás: Ujsaj

Bn.

(Hely)

1943 I. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Osztályozás

Tárgy 725.092.1

Hely

Idő "1943"

Személy

A RÓZSADOMB

Budapest pompázó virágoskertje. Pusztán a nevének hallatára égő vörös, vajsárga, meg habfchér rózsaeerdő jelenik meg a képzeletünkben. És milyen illatokat hoz a szél a lengő-ringó rózsaszálak felől! Kedves, mosolygós házikók sorakoznak egymás mellé a Rózsadombon. Megannyi valóságga vált vágyálom, az olthatatlan otthon-szeretet terméke, amely a „saját ház” szimbolikus képében fejeződik ki. A citromsárga falak, a zöld zsaluk, a pirosvégű, fehér dárdák-ból álló kerítések oly derűsen, hivatogóan mosolyognak a nyári napfényben, mint a béke boldog szigetei. A virágillattól terhes Rózsadombnak ilyenek az utcanevei is. Csupa édes szag, boldog káprázat, mintha nem is a földön, hanem az égen, Isten virágos kertjében, a mennyei virányokon járnánk. Minden utcanevnek külön illata van. Talán nem is a Közmunkatanács, hanem költői lelkű kertész, vagy megmámosodott parfumeur válogatta össze, hogy minden járókelő számára emlékezetessé tegye annak az utcának a jellemzőjét. Minden városnak megvan a maga jellegzetes szaga; Budapestnek csak úgy, mint Párisnak, vagy Velencének, ami azonnal az

orrába ötlük az embernek, mihelyt arra a városra emlékezik. A Rózsadombnak azonban minden utcája egyéni kreáció, külön parfüm. Hát nem szivesebben olvassuk az utcajelző táblán ezeket az álmodozó, poetikus és romantikus neveket, amelyek a tavasz, a szerelem, az ifjúság káprázatát varázsolják elénk, mint azokat a semmitmondó, szürke és unalmas elnevezéseket, amelyek olyan fantáziátlanok, hogy ásitásra készítetnek. A Rózsadomb utcaneveiről megállapíthatjuk, hogy valóban stílusosak. Hiszen ahogy elsoroljuk ezeket, már megtelik a szobánk szépséggel, színnel, odeur-rel. *Orgona, Tulipán, Borbolya...* Lila, meg fehér orgonacsokor illatozik itt előttem, dus teljes orgona, amit hajladozó,

törékeny száru, kitárt kelyhű tulipánok bókolnak körül. De, ahol virágoskert van, ott *Rét*-nek is kell lenni, rózsza pedig nem lehet el *Tóvis* nélkül. A rétet *Cserje szegélyez*li. No és ezek az „ehető” utcanevek: *Petrezselyem, Kapor, Afonyá, Berkenye, Füge, roszabak?* Petrezselyem nélkül sok jó magyar ételünk mit sem érne, kapor híján pedig egyenest élvezhetetlen volna a peccsenyéhez szinte nélkülözhetetlen kovászosuborka,

vagy az inycsiklandozó tejfeles töltöttkáposzta. Mindnyájan meg egyezünk tehát abban, hogy a Rózsadomb zeg-zugos utcáinak a jó Isten se adhatott volna szebb neveket, mint az a nagy büro: a Közmunkatanács. Most a Rózsadomb és Vidéke Egyesületben valaki mégis azt kívánta, hogy ezeket a bűbájos, bodzaillatu, virágborult májust, holdfényes estéket és önfeledt szerelmesek kart-karba-fonó sétáit idéző utcácskákat „korszerű” elnevezéssel lássák el, mert a régiek elavultak. Ejnye, ejnye! Hát amíg gyerekek születnek, kicsinyek felnőnek, apróságok ifjakká válnak, férfiak és nők mosolyogva néznek egymásra, amíg a magunk boldogságát a másik szemebogarában keressük, lehet az *orgona, vagy a tulipán elavult?* Ki talál ki ilyesmit, hogy az utcanevek, amelyek olyan tartozékai a városnak, mint a hegyek, a hidak, a templomok, a műemlékek, vagy a kövek, korszerűekké változzanak? Miért legyen a Rózsadomb, amelynek legfőbb értéke és varázsa, hogy nem „korszerű”, korszerűvé? Virágos Budapest virágos városnegyede virágnevek nélkül, olyan, mint a test lélek nélkül, mint a szív dobbanás nélkül, mint az élőlény oxigén nélkül. Aztán, ha szabad tisztelettel érdeklődni: mi volna „korszerűbb” az illatozó Orgona-utca elnevezés helyett?

Büzbomba-utca? Vagy még korszerűbb volna, ha az indítványozó nevét vésnék a régi jelzőtábla helyére!... (gy. e.)